

Alicja Mazur

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
Wydział Zarządzania, Informatyki i Finansów
Katedra Rachunkowości Finansowej i Kontroli
alicja.mazur@ue.wroc.pl

WYCENA WARTOŚCI A WARTOŚĆ WYCENY W RACHUNKOWOŚCI

Streszczenie: Wycena bilansowa stanowi kluczowy obszar w systemie informacyjnym rachunkowości. Jej niedoskonałości związane z procesem ustalania wartości mogą mieć wpływ na poziom zaufania do informacji pochodzących z systemu rachunkowości. Celem artykułu jest poszukiwanie tych aspektów wyceny bilansowej, które mogą przyczynić się do utraty wiarygodności informacji sprawozdawczych oraz utraty zaufania do nich. Zastosowano następujące metody badawcze: w trakcie studiów literatury – analizę, a podczas formułowania wniosków – dedukcję i syntezę.

Słowa kluczowe: wycena bilansowa, wiarygodność, zaufanie.

Wprowadzenie

Rachunkowość jako system mierzenia i opisywania działalności jednostek gospodarczych nie jest systemem idealnym. Jego niedoskonałości w znacznym zakresie związane są z pojęciem wartości oraz wielowymiarowym procesem jej ustalania. Wartość posiadanych przez jednostki zasobów i przeprowadzanych działań, w które zaangażowane są te zasoby, istnieje w sposób obiektywny. To dopiero zróżnicowanie procesów jej pomiaru sprawia, że uzyskane wyniki stają się względne i nabierają cech subiektywnych.

Okolicznością, w której ujawniają się mankamenty systemu informacyjnego rachunkowości, są kryzysy zaufania do informacji. Inwestorzy, jako szczególnie ważna grupa czytelników sprawozdania finansowego, opierają swoje decyzje na informacjach. Na podstawie własnych ocen, będących wypadkową otrzymywanych informacji, kierują oni rynkiem kapitałowym. Istotną rolę w tym procesie

odgrywa zaufanie, które uznaje się w literaturze za strategię radzenia sobie z niepewnością i niemożnością kontrolowania przyszłości [Żądło, 2014, s. 58].

W artykule skupiono się na spojrzeniu na proces ustalania wartości w rachunkowości w kontekście wiarygodności wyników uzyskanych w efekcie jego przeprowadzenia, co w nieco przewrotny sposób zostało ujęte w tytule. Stąd też celem artykułu jest zwrócenie uwagi na to, że niedoskonałości systemu rachunkowości w zakresie dokonywania wyceny mogą mieć wpływ na zmniejszenie zaufania do informacji sprawozdawczych. W związku z tym w pierwszej kolejności opisano naturę wartości i cechy procesu jej ustalania. Następnie wskazano na związek między wiarygodnością wartości ustalanych w rachunkowości a poziomem zaufania do nich. W dalszej kolejności przedstawiono wybrane aspekty wyceny bilansowej, w obszarze których może następować utrata wiarygodności informacji: rachunkowość kreatywną, rozbieżność momentu wyceny i momentu opublikowania, związek oceny kontynuacji działalności z zasadami wyceny. W trakcie przygotowania opracowania wykorzystano metody badawcze: analizę zastosowaną w trakcie studiów literatury, oraz dedukcję i syntezę – podczas formułowania wniosków końcowych.

1. Wartość, pomiar i wycena w rachunkowości

Pojęcie wartości było i jest obiektem badań naukowców. Najszerzej i najogólniej rozpatrywano je w filozofii, głównie w aksjologii [Znaniński, 1910; Ingarden, 1966]. Konkretyzacja pojęcia wartości następowała na podstawie różnych dziedzin nauki, w tym w ekonomii [Lipiński, 1949; Romanow, 1991]. W jej obszarze ustalaniem wartości zajmuje się rachunkowość, w ramach której przebiega proces jej pomiaru: „Pomiar jest procesem empirycznym obiektywnego przyporządkowania liczb właściwościom obiektów i zdarzeń ze świata realnego w sposób pozwalający je opisywać” [Syndenham (red.), 1988, s. 26]. Pod pojęciem „obiektywne przypisanie” należy rozumieć, że w efekcie zastosowania określonej metody pomiaru danemu elementowi realnemu powinna być przypisana zawsze ta sama liczba, bez względu na to kto dokonuje pomiaru.

W zależności od tego, jaka cecha obiektu podlega pomiarowi, jego wynik może być wyrażony w różnych jednostkach miary. Jeżeli zastosowaną jednostką miary jest miernik pieniężny, pomiar określany jest mianem wyceny [Hendriksen i van Breda, 2002, s. 489]. Cechą charakterystyczną wyceny w rachunkowości jest jednak brak jednolitości i zależność od przyjętych założeń. A. Liwacz [1968, s. 20] mówi nawet o płynności pojęcia wyceny. Cecha ta przejawia się

w wielorakości stosowanych metod jej dokonywania. Stąd też w literaturze jest mowa o koncepcjach, kategoriach, podstawach, zasadach czy też o parametrach wyceny. W zależności od metod zastosowanych w procesie wyceny może być wykonanych wiele różnych pomiarów. Dlatego też można mówić o wycenie jako procesie szacowania wartości. Wszystkie ustalone kwoty będą miały taki sam status – możliwe do przypisania danemu obiektowi. Która z nich zostanie wybrana, czyli jaki będzie ostateczny wynik wyceny, zależy będzie od podmiotu dokonującego wyceny. Jeżeli celem będzie ustalenie wartości aktywów i zobowiązań na potrzeby sporządzenia bilansu, podmiot wyceniający powinien jednocześnie uwzględnić obowiązujące regulacje prawne. Te jednak w określonych przypadkach przewidują możliwość wyboru metody ustalenia wartości składnika aktywów lub zobowiązań, czego konsekwencją jest możliwość wyboru spośród więcej niż jednego wyniku pomiaru. Gdy istnieje wiele różnych wyników uzyskanych przez osoby mierzące daną wartość, to miara jest subiektywna [Bielawski, 2012, s. 14]. Wartość bilansowa ustalona w ten sposób będzie zawierała subiektywny element decyzji podjętej przez osobę wyceniającą. Wiarygodność takiej wyceny będzie uzależniona od intencji osób wyceniających.

2. Wiarygodność jako fundament zaufania do informacji sprawozdawczej

Wiarygodność jako cecha informacji sprawozdawczej została wycofana z kanonu cech jakościowych informacji, przewidzianych w Ramach Konceptualnych MSSF. Zagadnienie wiarygodności pojawia się jednak nadal w kontekście ujmowania zasobów w sprawozdaniu finansowym. Warunkiem ujęcia określonego składnika w sprawozdaniu finansowym jest z jednej strony istnienie prawdopodobieństwa wpływu lub wypływu korzyści ekonomicznych z przedsiębiorstwa, a z drugiej – możliwości wiarygodnego pomiaru jego wartości [Międzynarodowe Standardy..., 2011, Założenia Konceptyjne, par. 4.40, 4.41]. Wiarygodny pomiar to obliczenie lub rozsądne oszacowanie wartości danego składnika. Wynika on z dokumentu potwierdzającego nabycie lub wytworzenie, a w przypadku oszacowania – opiera się na wiarygodnych założeniach [Walińska i in., 2011, s. 69]. Wątpliwości co do wiarygodności wartości mogą pojawiać się wtedy, gdy w procesie wyceny zachodzi konieczność podejmowania indywidualnych decyzji przez osoby wyceniające. Szczęólnego znaczenia dla pozyśkania wiarygodnych informacji nabiera więc człowiek ze swoimi skłonnościami do zachowań etycznych lub nieetycznych. E. Maruszewska [2014, s. 44]

uznaje, że wiarygodność informacji gospodarczych pozostaje w ścisłym związku z uczciwością osób je przygotowujących, od uczciwości zależy również neutralność przedstawienia sytuacji. Neutralność, która buduje również wiarygodność, jest cechą informacji sprawozdawczych, za jaką odpowiedzialny jest człowiek, który ją przygotowuje i jego przekonanie, że dokonał tego uczciwie oraz z należytą dokładnością. W ten sposób nacechowana informacja spotyka się następnie z określonym odbiorem czytelnika sprawozdania finansowego. Ponieważ twórcą informacji sprawozdawczych, jak również ich odbiorcą jest człowiek, istotnego znaczenia nabiera tutaj zagadnienie zaufania jako podstawowej relacji międzyludzkiej. Sposób odbioru informacji jest przejawem posiadania pełnego zaufania do uzyskanych informacji, zaufania ograniczonego lub jego braku. Zaufanie jest to przekonanie, że czyjeś słowa, informacje itp. są prawdziwe [www 1]. P. Sztompka [2007, s. 69-70] wskazuje, że zaufanie jest zakładem podejmowanym w kontekście niepewnych, suwerennych działań innych ludzi. Dlatego podstawą zaufania jest ocena wiarygodności adresata zaufania [Żądło, 2014, s. 59]. Zaufanie jest więc atrybutem charakterystycznym dla odbiorcy informacji. Wiarygodność natomiast jest właściwością, którą przypisuje się informacji, a tym samym podmiotowi, który ją generuje. R. Hardin [1996, s. 29] uznaje, że najlepszym narzędziem do budowania zaufania jest stworzenie i wspieranie wiarygodności. Wiarygodność jest więc warunkiem koniecznym do wykształcenia zaufania, ale niewystarczającym. Zależy ono bowiem nie tylko od jednostki generującej informację, ale także od czynników od niej niezależnych, np. nastrojów na rynku, koniunktury branży czy sytuacji gospodarczej. Ponadto należy zwrócić uwagę na swoistą cechę zaufania, jaką jest nieracjonalność. Osoba naprawdę ufna często odrzuca lub nie bierze pod uwagę niektórych informacji. Może nawet nie przetwarzać informacji, którymi faktycznie dysponuje i działa najczęściej zgodnie z tym w co wierzy, że jest prawdą [Żądło, 2014, s. 97]. Zaufanie pozostaje więc w ścisłym związku z wiarygodnością, przy czym wiarygodność nie jest jedynym jego wyznacznikiem.

K. Żądło [2014, s. 107] uznaje, że współczesną gospodarkę należy określać jako gospodarkę opartą na zaufaniu. Za takim postrzeganiem przemawiają doświadczenia ostatniego kryzysu finansowego i gospodarczego, który jest określany mianem kryzysu zaufania oraz wiarygodności. Dotyczy to zarówno kontekstu makroekonomicznego, jak i aspektu mikroekonomicznego. Budowanie wiarygodności przedsiębiorstw na rynku odbywa się poprzez odpowiednie działania, a także komunikację, czyli dostarczanie informacji na temat tych działań. Jednym z kanałów informacji na temat podmiotów gospodarczych, docierających do inwestorów, są sprawozdania finansowe, a wraz z nimi cały pakiet liczb,

których ustalanie odbywa się w rachunkowości. Stopień w jakim liczby te budzą zaufanie swoich adresatów uzależniony jest od znajomości zasad i procesu ich ustalania, jak również świadomości istnienia możliwości celowego wpływania na ich wysokość.

3. Rachunkowość kreatywna w obszarze wyceny

Wielowymiarowość pojęcia wartości oraz subiektywizm w obszarze dokonywania pomiaru w rachunkowości stanowią możliwość rozwoju tzw. rachunkowości kreatywnej. Pojęcie to doczekało się w literaturze przedmiotu wielu synonimów oraz zróżnicowanych interpretacji. Opierają się one na podziale działań w rachunkowości na zgodne i niezgodne z prawem. Zwolennicy pierwszego, pozytywnego, podejścia uznają, że rachunkowość kreatywna dotyczy działań podejmowanych w trakcie sporządzania sprawozdania finansowego, które wykorzystują brak standardów lub dowolność ich wyboru i niekoniecznie są niezgodne z prawem [Surdykowska, 2003, s. 30]. Natomiast zwolennicy podejścia drugiego nadają działaniom podejmowanym w ramach rachunkowości kreatywnej wyłącznie znaczenie pejoratywne [Wąsowski, 2010, s. 14]. Szczególne zainteresowanie rachunkowości kreatywnej związane jest z możliwościami wyboru metod wyceny bilansowej oraz zastosowania wartości szacunkowych.

Ramy procesu sporządzania sprawozdania finansowego są wyznaczone przez regulacje prawne. W znacznym zakresie mają one charakter nakazowy, jednak przewidują również szereg działań o charakterze praw wyboru, w obrębie których kierownictwo jednostki decyduje o wyborze sposobu postępowania na danym etapie sporządzania sprawozdania finansowego. Wynika to z konieczności uwzględniania różnych warunków rynkowych, w których funkcjonują jednostki gospodarcze. Rozwiązania alternatywne w zakresie wyceny są dopuszczalne zarówno przez ustawę o rachunkowości [Ustawa o rachunkowości art. 28], jak i przez MSSF [Międzynarodowe Standardy..., 2011, MSR 16, MSR 40].

Drugim obszarem zainteresowania rachunkowości kreatywnej jest stosowanie wielkości szacunkowych w wycenie. Ich wykorzystanie ma na celu ograniczenie ryzyka gospodarczego oraz zabezpieczenie przed potencjalnymi stratami. Dotyczy to w szczególności aktualizacji wartości aktywów i tworzenia rezerw. Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku to kierownictwo decyduje o konieczności utworzenia rezerwy czy też odpisu aktualizującego, oraz o ich wysokości.

Ponadto ważnym obszarem wykorzystania wartości szacunkowych w wycenie bilansowej jest ustalanie wartości godziwej z trzeciego poziomu jej hierarchii.

Zarówno przy doborze metod wyceny, jak i przy ustalaniu wielkości szacunkowych istotne znaczenie dla utrzymania wiarygodności sprawozdań finansowych mają intencje kierownictwa. Zarząd, często oceniany przez właścicieli na podstawie informacji zawartych w sprawozdaniu finansowym, może przy jego sporządzaniu realizować dodatkowo własne cele, nie wychodząc poza ramy prawa. Może być przy tym zainteresowany kształtowaniem bardziej pozytywnego lub negatywnego obrazu jednostki, aniżeli obrazu rzeczywistego. W ostatnich dekadach na całym świecie miały miejsce przypadki, w których alternatywne rozwiązania w zakresie rachunkowości nie zostały wykorzystane zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy, czyli do odpowiadającego rzeczywistym warunkom rynkowym przedstawienia sytuacji jednostki, ale do celowego zniekształcenia jej obrazu.

Informacje będące podstawą decyzji podejmowanych przez czytelników sprawozdania finansowego mogą być więc efektem tendencyjnych wyborów kierownictwa jednostki. Sam czytelnik sprawozdania finansowego natomiast nie ma wpływu na wybory kierownictwa jednostki, dokonane w ramach polityki rachunkowości, jak również nie zna motywów skłaniających do podejmowania tych decyzji. Ograniczeniu tendencyjnych zachowań zarządu ma służyć badanie sprawozdania finansowego. E. Maruszewska [2014, s. 51], analizując przypadki na granicy dziedzin prawa i etyki, wskazuje, że większość dylematów w rachunkowości związana jest z postępowaniem nieetycznym, ale zgodnym z prawem, czego źródłem jest dopuszczona elastyczność rozwiązań rachunkowości. Elastyczność ta jest szczególnie dostrzegalna w ramach MSSF, cechujących się dużym stopniem ogólności i dowolności uregulowań. Niestety nie sprzyja ona zachowaniu tradycyjnych wymogów rachunkowości – wiarygodności, rzetelności i porównywalności [Kamela-Sowińska, 2014, s. 29]. Ponadto „nawet ograniczona swoboda wyceny aktywów nie może być uznana za prawidłowość generalną, prowadzi bowiem nieuchronnie do hegemonii wymiany nad produkcją, do określania warunków produkcji przez warunki wymiany, do tworzenia bodźców, które wywierają zdecydowanie negatywny wpływ na rozwój gospodarczy” [Górski, 1975, s. 66].

W obszarze rachunkowości kreatywnej, a konkretnie w zakresie dowolności w wycenie bilansowej, można z pewnością upatrywać jednej z przyczyn kryzysu zaufania do informacji sprawozdawczych. Stąd też postulat konieczności dopre-

cyzowania przepisów poprzez wskazanie w nich konkretnych reguł postępowania w zakresie wyceny [Micherda, 2013, s. 81] należy uznać za zasadny.

4. Moment bilansowy a moment publikacji

Metoda momentu i okresu sprawozdawczego polega na dokonywaniu obserwacji majątku w taki sposób, jakby ten majątek pozostawał w bezruchu, a czas trwania obserwacji był sprowadzony do zera [Górski, 1975, s. 83]. Sporządzenie sprawozdania finansowego oraz jego badanie zajmuje jednak kilka miesięcy, co powoduje, że wartości w nim zawarte mogą w dniu publikacji być już nieaktualne. W tym czasie np. wskaźniki płynności mogą zmienić się nawet kilkakrotnie. Rozbieżność czasowa pomiędzy momentem odniesienia wartości zawartych w bilansie a ich opublikowaniem może negatywnie wpłynąć na trafność decyzji podejmowanych przez czytelników sprawozdania. Instytut Bankowości i Finansów Uniwersytetu w Innsbrucku [www 2] przeprowadził badania nad związkiem między momentem dostępu do informacji a trafnością decyzji. W symulacji giełdowej brali udział realni inwestorzy, których zadaniem był obrót akcjami i wypracowanie jak najwyższego zysku. Zostali oni podzieleni na 5 grup o różnym momencie dostępu do informacji. Pierwsza grupa dysponowała informacją w takim momencie, w jakim posiadają ją zarządzający jednostką gospodarczą. Kolejnym grupom udostępniano informacje w rosnących odstępach czasu. Ostatnia grupa nie otrzymała żadnych informacji. „Członkowie grupy pierwszej kupowali tanio i sprzedawali drogo, średnio i słabo poinformowani kupowali drogo i sprzedawali taniej, a nieposiadający informacji podejmowali decyzje, nie sugerując się przestarzałymi danymi, które już zostały uwzględnione w cenie akcji” [www 2]. Najlepsze wyniki uzyskała grupa z natychmiastowym dostępem do informacji. Grupa z całkowitym brakiem informacji podejmowała wyraźnie lepsze decyzje inwestycyjne aniżeli grupy z mniej lub bardziej opóźnionym dostępem do informacji. W związku z powyższym należy wnioskować: w sytuacji braku dostępu do informacji sprawozdawczych w trybie *just in time* lepiej zrezygnować z analizy danych pojawiających się na rynku z opóźnieniem. Wartość wyceny dokonanej zgodnie z metodą momentu i okresu sprawozdawczego, ale dostarczonej po kilku miesiącach, jest bowiem znacznie mniejsza.

5. Wycena pojedyncza w kontekście zasady kontynuacji działalności

Traktowanie jednostki gospodarczej jako podmiotu działającego w sposób nieograniczony w czasie stanowi istotę koncepcji kontynuacji działalności. Przyjęcie takiego założenia pociąga za sobą określone skutki dla wyceny. Przy braku kontynuacji działalności aktywa powinny zostać wykazane według wartości likwidacyjnych. Natomiast gdy kierownictwo potwierdzi zdolność jednostki do kontynuowania działalności, wycena posiadanych zasobów nastąpi na podstawie zasad dotychczas stosowanych przez jednostkę. Ocena zdolności jednostki do kontynuacji działalności jest kolejnym obszarem, w którym intencje kierownictwa mogą mieć wpływ na obraz sytuacji jednostki przedstawionej w sprawozdaniu finansowym. Nie można bowiem całkowicie wykluczyć chęci kierownictwa do nieujawniania zagrożeń związanych z kontynuacją działalności.

Pomiędzy przyjęciem założenia o kontynuacji działalności a wyceną bilansową istnieje ścisły związek. W jego zakresie pojawiają się dwa dylematy natury teoretycznej. Po pierwsze, przed sporządzeniem sprawozdania finansowego (produktu) jako założenie zostaje przyjęte, że prawdziwe jest zdanie: jednostka gospodarcza jest zdolna do kontynuowania działalności. Twierdzenie to można jednak ocenić dopiero po przeanalizowaniu informacji sprawozdawczych. Przyjęte założenie, którego poprawność można ocenić później, determinuje procedurę postępowania w trakcie tworzenia produktu, czyli w trakcie wyceny bilansowej i wpływa na wysokość później ocenianych wartości. W tym miejscu pojawia się dylemat drugi: jak wycena pojedynczych składników bilansu ma dostarczyć informacji o kontynuowaniu działalności jednostki jako całości. Wartości pojedynczych składników majątkowych teoretycznie nie mają znaczenia dla podejmowanych decyzji, np. inwestycyjnych, dotyczących jednostki.

Powyższe dylematy mogą przyczynić się do dyskusji nad modyfikacją ogólnego modelu rachunkowości oraz zagadnień dotyczących wyceny.

Podsumowanie

Istotną rolę w zapobieganiu utracie wiarygodności informacji wynikających z niedoskonałości systemu wyceny odgrywają ujawnienia. MSSF zalecają bardzo szeroki zakres dokonywania ujawnień, co zagraża ich zrozumiałości. Jednak bardzo trudno o ograniczenie tego zakresu przy tak zróżnicowanych metodach wyceny. W tej sytuacji tylko przez ujawnienia kierownictwo może wyjaśnić i opisać przeprowadzony proces wyceny oraz uzasadnić przyjęte przy tym założenia. Rozwiązaniem docelowym natomiast powinno stać się uporządkowanie

metod wyceny, a wraz z nim uproszczenie informacji dodatkowej. Będzie to bardzo trudne, szczególnie w sytuacji występowania składników, których wycena wymaga zastosowania coraz bardziej skomplikowanych metod. Konieczność korzystania z wycen przeprowadzonych przez rzeczoznawców, aktuariuszów, specjalistów z zakresu inżynierii finansowej powoduje, że biegłym rewidentom może zabraknąć kompetencji przy weryfikacji prawidłowości tych wycen.

Literatura

- Bielawski P. (2012), *Miary wartości w rachunkowości*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, Tom 65 (121), SKwP, Warszawa.
- Górski J. (1975), *Metody poznawcze w rachunkowości*, PWE, Warszawa.
- Hardin R. (1996), *Trustworthiness*, „Ethics”, Vol. 107, No. 1.
- Hendriksen E.A., van Breda M.F. (2002), *Teoria rachunkowości*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Ingarden R. (1966), *Przeżycie, dzieło, wartość*, Wydawnictwo Literackie, Kraków.
- Kamela-Sowińska A. (2014), *Globalne determinanty wartości we współczesnej rachunkowości*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, Tom 76 (132), SKwP, Warszawa.
- Lipiński E. (1949), *Wartość i cena*, Wyd. K. Rutkiego, Warszawa-Lódź.
- Liwacz A. (1968), *Wybrane zagadnienia z bilansoznawstwa*, WSE, Wrocław.
- Maruszewska E.W. (2014), *Etyka we współczesnej rachunkowości a wiarygodność informacji w niej tworzonych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego, Katowice.
- Micherda B. (2013), *Współczesne uwarunkowania kwantyfikacji w rachunkowości*, Difin, Warszawa.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (2011), Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Część A, *Założenia koncepcyjne i wymogi*.
- Romanow Z. (1991), *Związek cen z wartością towarów w teoriach ekonomicznych*, PTPN, Warszawa-Poznań.
- Surdykowska S. (2013), *Nieporozumienia wokół rachunkowości – syndrom rachunkowości kreatywnej* [w:] B. Micherda (red.), *Współczesna rachunkowość w zarządzaniu jednostkami gospodarczymi i administracyjnymi*, WSPiM, Chrzanów.
- Sydenham P.H., red. (1988), *Podręcznik metrologii*, WKiŁ, Warszawa.
- Sztompka P. (2007), *Zaufanie. Fundament społeczeństwa*, Znak, Kraków.
- Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dz. U. 2013 r., poz. 330, 613, z 2014 r. poz. 768, 1100, z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333.
- Walińska E., Wencel A., Jurewicz A., Gad J. (2011), *Sprawozdanie finansowe według MSSF*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa.

Wąsowski W. (2010), *Kreatywna rachunkowość. Falszowanie sprawozdań finansowych*, Difin, Warszawa.

Znaniecki F. (1910), *Zagadnienie wartości w filozofii*, Warszawa.

Żądło K. (2014), *O wartości zaufania. Komunikacja i budowa zaufania a rynkowa wartość przedsiębiorstwa*, Poltext, Warszawa.

[www 1] <http://sjp.pwn.pl> (dostęp: 27.11.2015).

[www 2] <http://tirv1.orf.at/stories/196119> (dostęp: 3.12.2015).

VALUATION OF VALUES VERSUS VALUE OF VALUATION IN ACCOUNTING

Summary: Balance sheet valuation is a key area in the accounting information system. Its imperfections associated with the process of measuring values can affect the level of trust in the information received from the accounting system. The aim of this article is to search for those aspects of the balance sheet valuation, which may contribute to the loss of reliability of reporting information and loss of confidence in them. The research methods were used as follows: in the course of studying literature – analysis and during the formulation of conclusions – deduction and synthesis.

Keywords: balance sheet valuation, reliability, confidence.